

σάλπιγγα καὶ τὸ σῶμα θέλει ἐξέλθει ἐκ τοῦ τάφου καὶ ἀφ' οὗ ἐνωθῇ πάλιν μετὰ τῆς ψυχῆς θέλει συζῆ αἰωνίως ἀχώριστον· τώρα, παιδί μου, παρατήρησε τὸ ὥρολόγιον καὶ εἰπέ μοι ποῖον τῶν δύο εἶναι ἀξιολογώτερον. Τὸ ὥρολόγιον ἢ ἡ θήκη του; «Τὸ ὥρολόγιον.» «Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· καὶ ἡ ψυχὴ ἐπίσης εἶναι πολυτιμότερα τοῦ σώματος. Ἀλλ' ὑπόθεσε, ὅτι ἐγὼ στοχάζομαι πολυτιμότεραν τὴν θήκην ἀπὸ τὸ ὥρολόγιον καὶ χαίρω μᾶλλον ἐπ' αὐτῇ καὶ θαυμάζων αὐτὴν οὐδόλως φροντίζων διὰ τὸ ὥρολόγιον· ὑπόθεσε ὅτι τόσον παρέβλεπον, τὸ ὥρολόγιον, ὥστε δὲν ἤθελον δυσαρεστηθῇ καὶ ἐὰν ἔχανον αὐτὸ, τί ἤθελες φαντασθῇ δι' ἐμέ; στοχάζομαι, ὅτι ἤθελες νομίσαι, ὅτι δὲν ἔχω πολλὴν κρίσιν· καὶ θὰ ἔκρινες ὀρθῶς. Καὶ ὅμως ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες ἐκτιμοῦν μᾶλλον τὸ σῶμα παρά τὴν ψυχὴν ἐπιμελοῦνται τὴν θήκην περισσότερον ἀπὸ τὸ ὥρολόγιον· φροντίζουν περὶ τῆς εὐεξίας τοῦ σώματος, ἀλλ' οὐδεμίαν περὶ τῆς υγείας τῆς ψυχῆς λαμβάνουσι φροντίδα. Τί νομίζεις σὺ περὶ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων; Νὰ σοὶ εἰπῶ τί στοχάζομαι ἐγὼ περὶ αὐτῶν. Νομίζω, ὅτι δὲν εὐρίσκονται εἰς τὰ σωστά των—εἰς τὰ λογικά των. Τοῦτο εἶναι σφάλμα καὶ σφάλμα μέγα· ἀλλὰ σὺ, τέκνον μου, μὴ κάμνης, καθὼς αὐτοὶ κάμνουσιν, ἀλλ' ἐνθυμοῦ, ὅτι καθὼς τὸ ὥρολόγιον εἶναι ἀξιολογώτερον τῆς θήκης του, οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ σου εἶναι πολὺ ἀξιολογώτερα τοῦ σώματος· καὶ φροντίζε πάντοτε περὶ αὐτῆς, προσέχων μὴ χάσῃς αὐτήν.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ

— «Ὅταν ὁ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ εἶπεν εἰς τὸν Φωκίωνα, «Θὰ σὲ φονεύσουν οἱ Ἀθηναῖοι, ἐὰν τρελαθῶσι,» «Ναί, εἶπεν ὁ Φωκίων, «ἐμεὶ θὰ φονεύσωσιν, ἐὰν τρελαθῶσι, σὲ δὲ, ἂν σωφρονώσι.»

— Ὁ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐσυμβούλευε τὸν βασιλεῆ Πτολεμαῖον νὰ φροντίζῃ νὰ ἀποκτᾷ καὶ νὰ ἀναγινώσκῃ τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα πραγματεύονται περὶ βασιλέων καὶ ἡγεμόνων, «διότι, — εἶπεν, ὅσα οἱ φίλοι δὲν τολμῶσι νὰ συμβουλευώσιν εἰς τοὺς βασιλεῖς, ταῦτα εἶναι γραμμένα εἰς τὰ βιβλία.»

— Λυκούργος ὁ Λακεδαιμόνιος συνείθισε τοὺς πολίτας νὰ κομῶσι, λέγων, ὅτι τοὺς μὲν ὠαίους ἢ κόμη κάμνει εὐπρεπεστέρους, τοὺς δὲ ἀσχήμους, φοβερωτέρους.

— Χάριλλος ὁ βασιλεὺς, ἐρωτηθεὶς διατί τόσον ὀλίγους νόμους ὁ Λυκούργος ἐνομοθέτησεν; — εἶπεν, «οἱ μεταχειριζόμενοι ὀλίγους λόγους δὲν χρειάζονται πολλοὺς νόμους.»

— Ὅταν ὁ Διονύσιος ὁ τύραννος ἐστείλῃ ποτε πολυτελῆ ἐνδύματα εἰς τὰς θυγατέρας τοῦ Λυσάνδρου, οὗτος δὲν τὰ ἐδέχθη εἰπὼν, ὅτι ἐφοδεῖτο, μήπως δι' αὐτὰ αἱ θυγατέρες του φανῶσιν αἰσχυραί.

— Ἀγησίλαος ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων ἐρωτηθεὶς ποτε τίς ἦτο καλλιτέρα, ἡ ἀνδρία ἢ ἡ δικαιοσύνη; ἀπεκρίθη, «ἐὰν ὅλοι ἤμεθα δίκαιοι, δὲν θὰ εἴχομεν χρεῖαν τῆς ἀνδρίας.»

ΑΙΝΙΓΜΑ.

“Ὄνομα χώρας σύνθετον νὰ μ' εὕρης σοι προβάλλω·
Εἶναι τὸ πρῶτον σύνδεσμος καὶ σχῆμα εἶναι τ' ἄλλο.
Ἀλλ' οἱ διδάσκαλοι τὸ ἐν ἄφες νὰ μελετῶσι
Καὶ οἱ σοφοὶ εὐκλεῖδαί μας τὸ ἄλλο νὰ μετρώσι·
Σὺ δὲ τὰ δύο γράμματα τὰ πρῶτα ἂν ἀφήσης
Πρόσεχε τότε ὥς οὗ τὸ αἰνιγμὰ μου λύσης.
Μὴ ὅ,τι τὸ ὑπόλοιπον σημαίνει δοκιμάσης,
Πρὶν καὶ εἰς τὸ συμπέρασμα τῶν σκέψεών σου φθάσης.
Ἡ ἂν τὰ πρῶτα πέντ' ἐμοῦ ζητήσης νὰ ἐνώσης
Τὸν γάλλον περιγηγῆτην τοῦ κόσμου ἢ ἀναγνώσης.
Ἐγὼ πλὴν τὸλόν σοι ζητῶ σοὶ ἥνοιξα τὰς πύλας,
Διάβα εὐέλπεις καὶ σὺ τὰς Ἡρακλείους στήλας.
Ξ.

ΛΥΣΕΙΣ

τοῦ ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Ἰουλίου αἰνιγματος

ΣΦΑΙΡΑ,

τοῦ ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Αὐγούστου

ΥΔΡΩ

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Περὶ τίνος πόλεως προελέχθη ὅτι ἤθελε κατασταθῇ ὡς λειόπετρα, καὶ ὡς τόπος, ἐπὶ τὸν ὅποιον θὰ ἐξελώνοντο δίκτυα;
2. Περὶ τίνος πόλεως ἐλέχθη, ὅτι ἤθελον, αὐτὴ τε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῆς, ἀφανισθῇ ὡς ἀφρὸς ἐπὶ τοῦ ὕδατος;
3. Περὶ τίνος πόλεως προεφητεύθη ὅτι ἤθελε κατασταθῇ κατοικία τῶν θηρίων, καὶ ὅτι σάτυροι ἤθελον χορεύει ἐκεῖ καὶ αἰλουροὶ φωνάζει εἰς τὰς ἡρηνωμένας οἰκίας τῆς;

«Κάλιον εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἀκούῃ ἐπιπλήξιν σοφοῦ, παρά νὰ ἀκούῃ ἄσμα ἀφρόνων (Ἐκκλησ. ζ'. β.). Ὅστις σκάπτει λάκκον, θέλει πέσει εἰς αὐτόν· καὶ ὅστις χαλᾷ φραγμὸν, ὅπως θέλει δαγκάσῃ αὐτόν. (Ἐκκλησ. ι'. 8.) Καὶ ἐνθυμοῦ τὸν Πλάστην σου ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς νεότητός σου· πρὶν ἔλθωσιν αἱ κακαὶ ἡμέραι, καὶ φθάσῃ τὰ ἔτη, εἰς τὰ ὁποῖα θέλεις εἰπεῖ, Ἀὖν ἔχω εὐχαρίστησιν εἰς αὐτά.» (Ἐκκλησ. ιβ'. 1.)